

அறிமுகம்

1. "வாய்வழி வெளிப்பாடு" என்றால் என்ன?

எழுத்துவழி வெளிப்பாட்டைத் தவிர ஒரு மொழியின் இரண்டாவது மிகப் பெரிய பயன்பாடு வாய்வழி வெளிப்பாடு. (மனித இனத்தின் வரலாறில் மட்டுமல்லாமல், ஒவ்வொரு தனி மனிதர்களின் வாய்வழி வெளிப்பாடே மொழியின் முதல் தோற்றம். வாய்வழித் தொடர்பாடல் நீண்ட காலம் பழகிய பின்னரே பண்பாட்டு உத்திகளாகிய எழுத்துதல், மற்றும் படித்தல் தோன்றின.)

வாய்வழித் தொடர்புக்கு இரண்டு பண்புகள் உள்ளன, கேட்டல், பேசுதல்: உள்வாங்கும் பக்கம் (கேட்டல் / கேட்டு உள்வாங்கல்) மற்றும் உருவாக்கும் பக்கம் (பேசுதல்) அல்லது வாய்வழித் தொடர்பாடல். எனவே, கேட்கும் உணர்திறனை முன்னேற்றுவது, தொடர்பாடல் திறன்களை மேம்படுத்துதலில் இன்றியமையாத வகிபாகத்தைக் கொள்கின்றது என்பதை இது சுட்டுகின்றது.

வாய்வழியான வெளிப்பாட்டை வளர்க்கும் பணி தனக்கே உரிய சில கோட்பாடுகளைப் பின்பற்ற வேண்டும். எனினும் எழுத்துவழித் திறனை வளர்ப்பதற்குரியவற்றிலிருந்து அவை தனியாக இயங்குபவையல்ல. எனவே, இவை இரண்டுமே ஒன்றோடொன்று பின்னிப்பிணைந்தவை. அதாவது, வாய்வழித் தொடர்பாடல் பகுதியில் பயிலப்படுபவை பின்னர் எழுத்துத் தகைமைக்கு நன்மை பயக்கும். மேம்படுத்தப்பட்ட எழுத்துத்திறன் வாய்வழியூடான தொடர்பாடல் வேறுபாட்டுக்கு நன்மையான பின்விளைவுகளை ஏற்படுத்தும்.

வாய்வழி மொழிப் பயன்பாட்டின் தனிப் பண்புகளுள் கீழே தரப்பட்டுள்ள பின்வரும் குறிப்புகள், இவை பள்ளி வேலைகளுக்கும் இன்றியமையாதவை:

- வாய்வழி உரையாடல் வேளைகளில், பங்குகொள்பவர்கள் வழமையாக ஒரே இடத்தையும், நேரத்தையும் கொண்டிருப்பர். இது வாய்வழியற்ற முகபாவம் மற்றும் சைகை மொழியையும், வேளைக்கேற்ற கையசைவுகளையும் பயன்படுத்துதற்குத் துணைசெய்கின்றது. (எ.கா. அருகிலிருக்கும் ஒருவரை அல்லது முகில் உள்ள வானத்தைச் சுட்டிக்காட்டுதல்.) இத்தகைய வாய்வழியற்ற வழிமுறைகள் உணர்திறனுக்கு உறுதுணையாகவும் வாய்வழித் தொடர்பாடலின் 'விரைவுநிலைப்' பின்னணியில் செயற்பாடு உடையனவாகவும் பயனுள்ளனவாகவும் அமைகின்றன. எழுத்துவழித் தொடர்புகளில் இது வேறுபட்டதாக அமையும். எழுத்துவழித் தொடர்புகளில் "எழுத்துதல்" மற்றும் "வாசித்தல்" எனும் இரு திறன்களும் வெவ்வேறு நேரங்களில் இடம்பெறுவதால் மீளாக்கம் செய்வதோ மீண்டும் வாசித்தலோ சாத்தியமாகின்றது.(தொலைபேசியூடாக அல்லது மின்னரட்டையூடாக உரையாடுவது, சிறப்பு நிலையுடையன. அவை இவ் விளக்கத்தில் பொருளாகக் கொள்ளப்படவில்லை.)

- மொழியின் அடிப்படையில், வாய்வழி வெளிப்பாடு தனக்கேயுரிய விதிகளையுடையது. அவை எழுத்து மொழியினின்று வேறுபட்டவை. எனவே, முற்றுப்பெறா வாக்கியங்கள், வாக்கியத் துண்டுகள், மீள உரைப்பவை, தேர்ந்தெடுத்த மொழிமாற்றுகள் (எ.கா. : முதல் மொழியிலிருந்து பள்ளிமொழிக்கு அல்லது எழுத்து மொழியிலிருந்து பேச்சுமொழிக்கு மாறுதல்), இலக்கணத் தவறுகள் என்பவை ஒவ்வொரு நாள் உரையாடல்களிலும், விதிவிலக்கானவை எனினும் இயல்பானவையாகக் கொள்ளப்படுகின்றன. இதனால் உரையாடலில் இது எந்த வித இடையூறினையும் ஏற்படுத்துவதில்லை. பள்ளியில் எடுத்துரைப்பு போன்ற வேளைகளில் "தூய" வாய்வழி வெளிப்பாடு எழுத்து வெளிப்பாட்டு முறைகளையே சாரும். எனினும், மாணவர்களை "அச்சடித்த நூலில்" உள்ளது போல் தவறின்றி பேசுவதை எதிர்பார்ப்பது முற்றிலும் தவறானது. எனினும் வேண்டுமென்றே பண்படுத்தப்பட்ட வாய்மொழி நடைப்பயிற்சிகள் மற்றும் உற்சாகப்படுத்தக் கூடிய சூழ்நிலைகள் (காட்சிப்படுத்தல், எடுத்துரைப்புகள் போன்றவை) தவிர்க்கப்படலாகாது.

2. வாய்வழி வெளிப்பாட்டை ஊக்குவித்தல் – பா.மொ.க வுக்கு இதன் பயன் என்ன?

வாய்வழி வெளிப்பாடு மொழி கற்பித்தலில் ஓர் இன்றியமையாத வகிபாகத்தினை பெறுகிறது. எனவே இது பாரம்பரிய மொழி கற்பித்தலுக்கும் பொருந்தும். பெரும்பாலான தொடர்பாடல் வாய்வழியூடாக நடைபெறுவதிலிருந்து (குறிப்பாகக் கீழ் வகுப்புகளில்) இவ் வகிபாகத்தின் இன்றியமையாமை வெளிப்படையாகிறது. ஒவ்வொரு நாள் பாடங்களிலும் திறம்படப் பங்கேற்க, மாணவர்கள் பாடத்தை கேட்டு உள்வாங்க வேண்டும். இவ்வாறு கேட்கும்போது வாய்வழி வெளிப்பாட்டில் பல்வேறு உருவாக்கத் திறன்களைப் பெற்றிருப்பர். வாய்மொழியின் தெளிவான இடத்தை மொழித்திறன் பரப்புகள் மற்றும் செயற்பாட்டிடங்கள் ஆகியவற்றின் பின்வரும் கண்ணோட்டத்தில் காட்டப்பட்டுள்ளது:

	உட்கொள்ளும் திறன்	வெளிப்படுத்தும் திறன்
வாய்வழி: முதன்மையான, உள்ளார்ந்த திறன்கள்	கேட்டல் கேட்டு - உள்வாங்கல்	பேசுதல்
எழுத்துவழி: இரண்டாவதாகப் பெற்ற பண்பாட்டு உத்திகள்	படித்தல் படித்து - உள்வாங்கல்	எழுத்துதல்

எழுத்து மற்றும் வாய்வழி வெளிப்பாட்டுத் தகைமையின் புறநிலை நிறைவுக்கு இலக்கணத்தையும் சொற்களஞ்சியத்தையும் கையகப்படுத்துவதைக் குறிப்பிடவேண்டும். இது இயற்கையாகவும் கட்டுப்பாடு

அற்ற முறையிலும் நடைபெறுவதுண்டு. எனினும் பள்ளியில் இவ்விரண்டுக்கும் பக்கத்துணை வழங்கி வளர்க்கப்படல் வேண்டும்.

பெரும்பாலானவேளைகளில் வாய்வழிப் பண்புகளான கேட்டல், பேசுதல் ஆகியவற்றில் மேம்பட்ட திறன்களை பண்பாட்டு உத்திகளாகிய படித்தல் எழுதுதலின் கட்டமைப்பு வேண்டிநிற்கின்றது. பெரும்பாலான பிள்ளைகள் பள்ளிக்குச் செல்லத் தொடங்கும் வயதிலேயே இது தொடர்பான திறன்களையெல்லாம் ஆகக் குறைந்தது நாள்தோறும் பயன்படுத்தும் மொழிப் பயன்பாட்டைப் பெற்றிருப்பர். இருப்பினும் பள்ளிகளில் மொழிக்கல்வி வாய்வழி மொழி தொடர்பாக பெருந்தொகையான மேம்பாட்டுப் பணிகளையுடையது என்பது தெளிவாகத் தெரிகின்றது. இவை பற்றிய முதன்மை விபரங்கள் (பேசுவதைக் கற்பித்தல், கதை கூறுதல், எடுத்துரைத்தல், முதலியன) இயல் 4 அ "வாய்வழி மொழித் திறன் பரப்பில் நோக்கங்களும் பணிப்பகுதிகளும்" என்ற பகுதியில் விளக்கப்பட்டுள்ளன. இம் முதன்மையான கருத்துகள் பா.மொ.க வுக்கும் பயன்தரும் அத்துடன் இவ்வெளியீட்டின் பயிற்சிப் பகுதியில் உள்ள தொடர்பான கற்பித்தல் மதியுரைகளுக்கான அடித்தளத்தைக் கொண்டுள்ளன. மேலும், பா.மொ.க வில் வாய்வழித் தகைமையை ஊக்குவிப்பில் சில தனித்தன்மைகளும், சிறப்புப் பண்புகளும் உள்ளன. குறிப்பாக இங்கு விளக்கப்படும் ஒலியியல், சொற்களஞ்சியம், தொடரியல் போன்றவை. பல மொழிகளில் பேச்சு மற்றும் எழுத்து வடிவங்கள் அருகருகே இருப்பதே இதற்கும் காரணமாகும். மேலும், மாணவர்களுக்குத் தங்கள் தாய்மொழி வாய்வழி வழியாக மட்டும் தெரிந்திருப்பதினால், இதுவே மொழி கற்பித்தலுக்கான ஒரு பெரிய சவாலாக அமைகிறது. எனவே, இச் சவாலை மேற்கொள்ளவே கீழே சில குறிப்புகள் தரப்பட்டுள்ளன:

அ) தாய்மொழி ஒலியன்களைக் கண்காணிப்புடன் அறிமுகப்படுத்துதல்

பேச்சுமொழியில் தெரியாத அல்லது வேறுபடுத்தப்படாத எழுத்துமொழியின் ஒலிகளுக்கான அறிமுகம் மற்றும் குறிப்பாக அவ்வொலிகளுக்கான ஒலியியல் பயிற்சி ஆகியவற்றை இது உள்ளடக்குகின்றது. எ.கா. ஆக, தென் ஸ்லாவிக்க மொழிகளில், ஒலிகள் அல்லது ஒலியன்களான "tsch" மற்றும் "tch" ஆகியன "Hütchen" (சிறிய தொப்பி) என்னும் ஜேர்மன் சொல்லில் உள்ளது போல வேறுபடுத்தப்படுகின்றன. எனினும் அல்பானியன் மொழியில், முதலாவது "č" என எழுதப்பட, "tch" என்பது "č" என அமைகிறது. இதே வேறுபாட்டினை "č" மற்றும் "q" ஆகிய எழுத்தன்கள் ஏற்படுத்துகின்றன. (இவையும் வெளி நாட்டவர்களுக்குக் கடினமாக அமைவன). எனவே, பேசவும் கேட்டு விளங்கிக்கொள்ளவும் சிறப்புப்பயிற்சிகள் வேண்டப்படுகின்றன. ஒலியை வேறுபடுத்த உதவும் பயிற்சிகளுடாக மாணவர்களின் செவிப்புலனைக் கூர்மைப்படுத்துதல் அவர்களுடைய நோக்காகும். இவ் வேறுபாட்டிளவும் எழுதுதலுடன் தொடர்புடையதாகும். இவ்வாறான சிறப்புப்பயிற்சியின்றி, மாணவர்கள் வேறுபடுத்தும் திறனில்லாதவராய், மீண்டும் மீண்டும் தம் எழுத்துருக்களில் ஒரே தவறுகளைச் செய்வார்கள். ஜேர்மன் பயிற்சியில் பின்வரும் எடுத்துக்காட்டு "käse" மற்றும் "Mädchen" என்பவற்றுக்குப் பதிலாக "kese" (cheese) மற்றும் "Medchen" (இளம் பெண்) என்பவற்றில் எழுத்துக்கூட்டலில் மாணவர்கள் "ä" ஒலியினையும் நெட்டொலியாகிய "e" ஒலியினையும் வேறுபடுத்துவதில் தவறியுள்ளதைக் காட்டுகின்றது. ஒலிகளை வேறுபடுத்த உதவும் பயிற்சிகளை (இதனை பெரும்பாலான மாணவர்கள் தம் வழமையான பாடவிதான வகுப்புகளிலிருந்து ஏற்கெனவே அறிந்துள்ளனர்) சிக்கலின்றி நடைமுறைப்

படுத்தலாம். செய்முறைப் பகுதி #1இல் உள்ள மதியுரைகளைப் பார்க்கவும். குறிப்பிட்ட எழுத்தன்களை ஒன்று அல்லது இரண்டாம் தரத்தில் அறிமுகம் செய்வது மிகவும் பொருத்தமாக அமையும்.

ஆ) சொற்களஞ்சியப் பணி

மொழியியற் கிடைமட்டத்தில் சொற்கள் ஒலியன்களுக்கும் எழுத்தன்களுக்கும் மேலாக உள்ளன. இங்குகூட, முதல்மொழியில் எழுத்துமொழிக்கும் பேச்சுமொழிகளுக்கும் இடையே மற்றும் பேச்சுமொழிகளுக்குமிடையே பல்வகை வேறுபாடுகள் உள்ளன. இவ்வாறான வேறுபாடுகளைப் பற்றிக் கலந்துரையாடி, அவற்றை ஒரு அட்டையில் பார்வைக்குப் பட்டியலிடவேண்டும். இதனால் ஒருவரின் மொழி அதன் முதன்மைக் கூறுகள் பற்றிய மொழியுருக்காட்டல் மற்றும் கற்றல் ஆகியவற்றுக்கு அவை மதிப்புமிக்க வளங்களையுடையன. மேலும், எழுத்துமொழிக் கோட்பாடுகளை கண்காணிப்புடன் படிப்படியாக அறிமுகம் செய்து பயிற்சித்தல் வேண்டும். வாக்கியங்களை அமைப்பதற்கான சொற்களையும் தொடர்களையும் எழுதுதற்காக ஒரு குறிப்பேட்டினை மாணவர்களுக்கு வழங்குதல் நல்ல எண்ணமாகும். முதலில் வாய்வழிப் பேசி, பின்னர் எழுதவைக்கலாம். இங்கு விளக்கப்படும் சொற்களஞ்சியப் பணி பா.மொ.க வின் மொழிக்கல்வியின் இன்றியமையாத பண்பினைக் காட்டுகிறது. அது வேண்டுமென்றே தழுவுவப்பட்டு வளர்க்கப்படவேண்டியதாகும். இதற்கான காரணம் கட்டாயமானது. ஏனெனில் குடியகல்வில் வளரும் பெருமளவு பிள்ளைகள் வளர்ந்தவர்களுடைய முதல்மொழித் தேர்ச்சி குறைவாகவே உள்ளது. அதாவது, நாள் தோறும் சொற்களஞ்சியம், வாய்வழிப் பயன்பாடு, பேச்சுமொழி மட்டுமேயாகும். அவர்களில் பெரும்பாலானவர்கள் குடியகல்வு நாட்டு மொழியினைப் பயன்படுத்துவதில் உறுதியுள்ளவர்களாக இருப்பதில் வியப்பில்லை. ஏனெனில் அவர்கள் நாள்தோறும் அம்மொழியிலே கற்பிக்கப்பட்டு முன்னேற்றப்படுகிறார்கள். பா.மொ.க ஒரு நடுவண் இடத்தை உடையதாயுள்ளது. கல்வியில் பின்தங்கிய குடும்பங்களின் பிள்ளைகளுக்கு அவர்களுடைய முதல் மொழியினை உலகியலுக்குத் தக்கவாறு பயன்படுத்த வைப்பதற்கான இன்றியமையாத நோக்கினை உடையதான ஒரேயொரு நிறுவனமாக அது அமைகிறது. வாய்வழி - கேட்டு உள்வாங்கல், ஒருவரின் தன் வாய்வழி வெளிப்பாடு இங்கு ஒரு வகிபாகத்தினைப் பெறுகின்றது. அதன் இன்றியமையாமையினைக் கூட்டி மதிப்பிட முடியாது. எழுத்து வெளிப்பாடுகளை விட எளிமையும் பதட்டமுற்ற மொழிப் பயன்பாட்டின் புதிய முகப்புக் கூறுகள் முயற்சியை எதிர்கொள்ளவும் இவை பக்கத்துணை செய்கின்றன. எனவே, முதல்மொழியில் நல்ல மொழித் தகைமைகளைப் பெறும் நோக்கு நிலையில் நன்கு எண்ணமிட்டு மற்றும் திட்டமிட்டு வாய்வழித் தகைமையை வளர்க்கும் கற்றல் ஏற்பாடுகள் மிக உச்ச மதிப்புடையன.

இ) பேச்சு மற்றும் தொடரியல் விரிவாக்க வழிமுறைகள்

முன்னர் பயன்படுத்தப்பட்ட தொடர்களோடு தொடர்பற்றுத் தனியாக நிற்கும் சொற்கள் தம் குறி தவறும் என்பது இயல்பாக ஒவ்வொரு மொழியின் சொற்களஞ்சியத்தைச் சேர்ந்ததாகும். சொற்களஞ்சியப் பணி இதனுடன் மட்டுமே தொடர்புடையது. மாணவர்களின் பயன்படு சொற்களஞ்சியத்தின் ஒரு பகுதியாக அமைவதற்கு இத்தொடர்கள் பல தடவைகள் கற்கப்பட்டு, பயிற்சிக்கப்பட்டு, பயன்படுத்தப்படவேண்டும். இவற்றை முதலில் வாய்வழியாகப் பயிற்சி செய்து பின்பு அவற்றை எழுதுவது நெறிமுறைப்படி விரும்பத்தக்கதாகும். பின்வரும் இரு வகை சொற்றொகுதிகள் அல்லது மொழி வழிமுறைகள் ஆகியவற்றுக்கும் இது பொருத்தமாகிறது:

1. அணிகள், பழமொழிகள் மற்றும் சொற்றொடர்கள் போன்றவை அன்றாட, இலகுவான முறைப்படுத்தப்பட்ட தொடர்பால் சூழ்நிலைகளில் உயர்மதிப்புடையவை. தங்களது முதல்மொழியில் இவ்வாறான சொற்றொடர்களை அறிந்திருத்தல் அம் மொழித் தேர்ச்சிக்கு இன்றியமையாததாகும். இதன் பயிற்சிக்கு எ.கா. சிறிய பாத்திரமேற்று நடக்கும் விளையாட்டுக்கள் போன்றவை பொருத்தமானவையாகும்.

2. பள்ளித்தேவைக்கு விளக்கங்கள், விவாதித்தல், சிறிய எடுத்துரைத்தல் போன்றவற்றிற்கு பெரும்பாலும் கையாளப்படும் சொற்றொடர்கள் உயர்மதிப்புடையவை. இதில் "விவாதித்தல்" எனும் பகுதியை மனதில் கொண்டால்: எனது கருத்தின்படி... "இப் பார்வையுடன் எனக்கு உடன்பாடில்லை...", "நான் முழுமையாக ஒத்துக்கொள்கிறேன் / ஒத்துக்கொள்ளவில்லை...", "அடிப்படையில் இது சரிதான், இருப்பினும்...". இத்தகைய மொழி வழி முறைகள் முதலில் மாணவர்களுடன் தொகுக்கப்பட வேண்டும். இவற்றிற்கு பள்ளிமொழியின் துணைநாடல் பயனுள்ளதாக இருக்கும், ஏனெனில் இவை மாணவர்களுக்கு ஏற்கனவே தெரிந்திருக்கும். இதனைத் தொடர்ந்து இச் சொற்றொடர்கள் எழுதப்பட்டு விரிவாக பயிற்றுவிக்கப்படவேண்டும். "அடித்தளங்களும் பின்னணிகளும்" (இயல் 7B.4) என்னும் கைநூலில் காட்சிப்படுத்தப்பட்டுள்ள இலண்டன் ஸ்பானிஷ் பா.மொ.க வின் படங்கள், முதல்மொழித் திறன்களை கட்டியமைக்க பெருமளவு பங்களிக்கும் எளிமையான பேச்சு வழிமுறைகளின் காட்சிப்படுத்தலாகும். இந் நூலின் #12இல் உள்ள பயிற்சிப் பகுதியில் எவ்வாறு ஒரு வாக்கியத்தின் உறுப்புகள் மாணவர்களின் முதன்மொழி ஆற்றலின் வளர்ச்சிக்கு துணை செய்யும் என்பதைக் காட்டுகின்றது. அதை அவர்கள் தம்முள் பேசும்போது பயன்படுத்துவதால் உரையாடலின் இசைவுப் பெருக்கத்தை வலுவாக்கலாம்.

அடுத்த உயர் மொழி நிலையில் – இலக்கணம், அதன் பகுதிக் கூறுகளாகிய உருபனியல் மற்றும் தொடரியல் – முதல்மொழி மற்றும் பேச்சுமொழிக்கும் எழுத்து மொழிக்குமுள்ள வேறுபாடுகளைப் பொறுத்து வேறுபட்ட தேவைகள் ஏற்படலாம். கொசொவோ மாணவர்கள், ஏனைய பலவற்றுள், அல்பானியன் எழுத்துமொழியின் சிறப்பான வினையெச்ச அமைப்பினைக் கற்கவேண்டும். தென் ஸ்லாவிக்காரர் எழுத்துமொழியில் வேற்றுமைகளின் சரியான பயன்பாட்டினை மனங்கொள்ளவேண்டும். மொழியை நெடுநாள்க்கான கையகப்படுத்தலுக்கு கற்றலுக்கான ஒட்டுமொத்த உளவள வழிகாட்டியாக, மாணவர்கள் கட்டாயமாக முதலில் தாம் கற்கவேண்டியதை விளங்கிக் கொண்டு (கண்டுபிடிப்புக் கற்கையூடாக இது மிக நன்றாகச் செய்து முடிக்கலாம்) பல்வடிவங்களிலும் நிலைகளிலும் பயன்படுத்தி பயிற்சிசெய்தல் வேண்டும். இதிலும் வாய்வழி வெளிப்பாடு இன்றியமையாத வகிபாகத்தினைப் பெறுகிறது (அடையாளங்காணவும் பெயரிடவும்), ஆனால் அதனுடன் உரையாடல், செயற்பாட்டுப்பயிற்சி மற்றும் பயன்பாட்டு வடிவங்கள் என்பனவற்றையும் கொள்ளலாம்.

ஈ) முதல் மொழியையும் இரண்டாம் மொழியையும் தொடர்பு படுத்துதல்

பா.மொ.க மாணவர்கள் தங்கள் முதல்மொழியை கற்பது மட்டுமின்றி, அவர்கள் வாழும் நாட்டு மொழியையும் அந்நாட்டு பள்ளிகளில் கற்கின்றார்கள். இவர்கள் நாள்தோறும் வழக்கமான பாடவிதான வகுப்புகளிலே கற்பதனால், பள்ளி மொழியிலே அவர்கள் மிகச் சிறந்த திறன் உடையவர்களாக இருப்பது வியப்பானதொன்றல்ல. பா.மொ.க வில் மாணவர்களின் முதல் மொழியினை முன்னேற்ற, பள்ளி மொழியைக் கற்பதனால் மாணவர்கள் கையகப்படுத்திய எல்லா வளங்களையும் திறன்களையும் பயன்படுத்துவது இன்றியமையாததாகும். எடுத்துக்காட்டாக, பள்ளிமொழி சொற்களஞ்சியம், வீடு – குடும்ப பொருள்களில் மட்டுமே தங்கியுள்ள வரையறுக்கப்பட்ட முதல்மொழி சொற்களஞ்சியத்தை விட பெரும்பாலும் பரந்ததாகும். எனவே முதல்மொழியின் சொற்களஞ்சியப் பணியை ஏற்கெனவே தெளிவாக்கப்பட்ட பல சொற்களையும் கருத்துகளையும் கொண்ட பள்ளி மொழியுடன் தொடர்புபடுத்தலாம். இது முதல்மொழியில் நீண்ட விளக்கங்களை நீக்கிவிடுகின்றது. முதல்மொழியில் சொல்லின் ஊடாட்டமும் பயன்பாடும் மட்டுமே வேண்டப்படுகின்றது. இது பள்ளி தொடர்புள்ள மிகு புதுமையான சொற்களஞ்சியத்தையே முதன்மையாகக் கருதுகிறது. மொழியின் நல்ல ஆற்றலைப் பெறவும் அதனுடன் முன் கூறப்பட்ட விரிவாக்கப்பட்ட மொழி வழிமுறைகளுக்கும் இது மிகவும் இன்றியமையாதது. இத்தகைய தொடர்புகள் முதல்மொழியிலும் பள்ளிமொழியிலும் (இங்கு பிள்ளைகள் பெரும்பாலும் முதல்மொழியில் தமக்குத் தெரிந்த வீடு சார்ந்த சொற்களஞ்சியத்தை வைத்துக்கொண்டு, பள்ளி மொழியிலுள்ள மிகவும் தேவைப்படுகின்ற பள்ளி தொடர்பான சொற்களஞ்சியத்தைக் கையகப்படுத்துவர்.) மிகவும் சிக்கலான சொற்களஞ்சியச் சீரழிவினைத் தடுப்பதற்கு மதிப்புள்ள பயனுடைத்தான இலக்கணப் பகுதிகளை அல்லது கற்றல் மதிநூட்பங்களைப் பயன்படுத்துதல் பற்றி என்னும்போது இவ்வளங்களிலும் முன்னறிவிலும் தங்கியிருக்க வேண்டும். (இத் தொடரின் பணிநூல் 5 இணையும் பார்க்கவும்). இறுதி அடைவு மொழியறிவுத் திறன்களைக் கூட்டுதல் என இருக்கும்போது இவை யாவற்றிலும் வாய்வழிக் கலந்துரையாடல் மற்றும் பயிற்சி மிக இன்றியமையாத வகிபாகத்தைப் பெறுகிறது. வாய்மொழித் திறன்களைக் கையகப்படுத்தல் மேம்படுத்தல் ஆகியவை, தேவைப்பட்ட காலம், விழித்த நோக்கு ஆகியவற்றுடன் முறையான பக்கத் துணையும் பயிற்சித்தலும் பெற்றாலேயே இவ்வூடகத்தினை முழுமையாகப் பயன்படுத்தலாம்.

3. இந்த நூலின் நோக்கங்களும் கட்டமைப்பும்

இந்த நூலுக்கும், "பாரம்பரிய மொழி கற்பித்தற் கருவிகள்" என்ற தொடரின் முதலாவது, மற்றும் இரண்டாவது கற்பித்தல் வெளியீடுகளுக்கும் இடையில், மிக நெருக்கமான தொடர்பு உண்டு. இத்தொடரின் முதலாவது மற்றும் இரண்டாவது தொகுதிகள் முதல் மொழியில் எழுதுதல் படித்தல் ஆகியவற்றுக்கான கற்பித்தல் மதியுரைகளைக் கொண்டிருப்பதுபோல், இந்நூல் வாய்வழி மொழிவெளிப்பாட்டுக்காக ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. மேலே கூறப்பட்டது போல், இதில் கேட்டல், கேட்டதை விளங்குதல் மற்றும் பேசுதல் என்னும் உட்பிரிவுகள் உள்ளடக்கப்பட்டுள்ளன.